Dosarul nr. 3a-584/2024
2-21022991-02-3a-29052024
Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani, judecător Violeta Chisiliţa

D E C I Z I E

22 ianuarie 2025 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii Andrei Cașcaval şi Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinând, în şedinţă de judecată publică, *apelul declarat de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui Ruslan Dermenji împotriva* hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 12 decembrie 2023, în cauza civilă la acțiunea înaintată de Ruslan Dermenji împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, încasarea plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecare a cauzei

c o n s t a t ă:

La 12.02.2021, Ruslan Dermenji a depus o acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, încasarea plăților salariale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.3-21 vol. I).

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că, începând cu anul 2001, a fost angajat pentru exercitarea serviciului în poliție în cadrul organelor afacerilor interne, iar începând cu data de 06.06.2019, a ocupat funcția de comandant de pluton Cahul, Taraclia, Vulcănești, iar conform ordinului IGP ********** a ocupat funcția de ofițer superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „SUD” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, pe perioada asigurării interimatului funcției inspectorului principal Victor Șoimu. În fapt, se atestă o suspendare de drept a raporturilor de muncă în contextul funcției exercitate cu caracter permanent de către Ruslan Dermenji.

Susține că, conform procesului-verbal nr. *****, i-a fost propusă oferta privind ocuparea funcției vacante de ofițer al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, ofertă inacceptabilă din mai multe motive. La data de 23.10.2020 reclamantului i-a fost adus la cunoștință Ordinul Inspectoratului General al Poliției **********, prin care se

ordonă încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Ruslan Dermenji, ofițer superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „SUD” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI.

Notează că, tocmai la data de 01.02.2021, la solicitarea expresă a reclamantului, i-a fost prezentat un extras din ordinul IGP ********** „Cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunile subordonate acestuia”.

Menționează că, nu este de acord cu Ordinul **********, considerându-l neîntemeiat și ilegal, motiv din care, la data de 20.11.2020, reclamantul a adresat Ministerului Afacerilor Interne o cerere prealabilă, înregistrată cu nr. ***** și la aceeași dată, a înregistrat la Inspectoratul General al Poliției o cerere similară, cu nr. *****.

Relevă că, prin cererile prealabile înaintate, a solicitat suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil - Ordinul Inspectoratului General al Poliției **********, din momentul depunerii cererii prealabile și până la finalizarea procedurii prealabile, precum și anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției **********, reîncadrarea la locul de muncă deținut anterior, adică în funcția de comandant de pluton Cahul, Taraclia, Vulcănesti.

Astfel, prin scrisoarea nr. ***** (recepționată, conform avizului de recepție, la 14.01.2021), Ministerul Afacerilor Interne a fost notificat în refuzul de a satisface solicitările expuse în cererea prealabilă și respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Punctează prevederile art. 20 alin. (1) și (2), art. 26 alin. (1) și (2) și art. 43 alin. (1) din Constituție, ți menționează că Dreptul la muncă, fiind atribuit la categoria drepturilor social-economice și culturale, este consfințit prin art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, precum și de un șir de convenții ale Organizației Internaționale a Muncii, ratificate de către Republica Moldova. Operând cu Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 69 din 15.12.2014 cu privire la aplicarea convențiilor Organizației Internaționale a Muncii, ratificate de Republica Moldova, instanța supremă reține că, având în vedere necesitatea utilizării, de rând cu legislația națională, a Convențiilor din domeniul dreptului muncii, Curtea Supremă de Justiție recomandă aplicarea în practica judiciară a Convențiilor OIM după domeniile de reglementare, iar dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Susține că, conform Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 158 cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa patronului și Recomandarea Organizației Internaționale a Muncii nr. 166 cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa celui care angajează stipulează că raporturile de muncă ale unui lucrător nu vor înceta decât dacă există un motiv valabil pentru o asemenea încetare legat de capacitatea sau conduita lucrătorului ori bazat pe cerințele operaționale ale

întreprinderii, instituției sau serviciului. Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale din 16.12.1966 consacră, cu titlu fundamental, că dreptul la muncă cuprinde dreptul pe care îl are orice persoană de a obține posibilitatea să-și câștige existența printr-o muncă liber aleasă sau acceptată, iar statul va lua măsuri potrivite pentru garantarea acestui drept. Statul nu poate supune aceste drepturi decât la limitările stabilite de lege, numai în măsura compatibilă cu natura acestor drepturi și exclusiv în vederea promovării bunăstării generale într-o societate democratică (art. 4, art. 6).

Reține că, potrivit Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare - CtEDO) s-a reținut că, deși, operând cu art. 8 din CEDO, nu rezultă, cu titlu general, un drept de a fi angajat, însă, în mod constant, s-a statuat în jurisprudența CtEDO, precum că noțiunea de „viață privată" include și activitățile profesionale. În context, CtEDO a reiterat faptul că suspendarea din funcție poate constitui o interferență cu dreptul la respectarea dreptului său la viață privată. Or, motivul suspendării din funcție poate să afecteze reputația reclamantului, precum și poate avea un efect asupra „cercului intim" al acestora, în condițiile în care pierderea locului de muncă are, în mod necesar, consecințe concrete pentru situația materială a reclamanților și a familiei lor.

Remarcă reclamantul că, art. 8 din CEDO, protejează dreptul la dezvoltarea personală și dreptul de a stabili și întreține relații cu alte persoane și lumea exterioară (Cauza Pretty c. Regatul Unit (Hotărârea din 29 iulie 2002, pct. 61)), iar noțiunea de „viață privată" nu exclude, în principiu, activitățile de natură profesională sau comercială. De altfel, în final, majoritatea oamenilor au ocazia să dezvolte relații cu lumea exterioară anume în timpul lucrului lor (Cauza Niemietz c. Germania (Hotărârea din 16 decembrie 1992, pct. 29)). Prin urmare, restricționarea accesului la o profesie afectează „viața privată" (Cauza Sidabras și Dziautas c. Lituania (Hotărârea din 27 octombrie 2004, pct. 47); Cauza Bigaeva c. Grecia (Hotărârea din 28 mai 2009, pct. 22-25)). De asemenea, CtEDO a statuat că eliberarea din funcție aduce atingere dreptului la respectarea vieții private (Cauza Ozpinar c. Turcia (Hotărârea din 19 octombrie 2010, pct. 43-48)).

De asemenea în Cauza Oleksand Volkov c. Ukraina (Hotărârea din 9 ianuarie 2013, pct. 165), CtEDO amintește că viața privată „cuprinde dreptul unei persoane de a stabili și dezvolta relații cu alte persoane, inclusiv relații de natură profesională sau comercială" (Cauza C. c. Belgia (Hotărârea din 7 august 1996, pct. 25)). CtEDO indică direct la faptul că revocarea reclamantului din postul său afectează o mare parte din relațiile sale cu alte persoane, inclusiv relațiile de natură profesională, având un impact asupra „cercului său intim". Or, pierderea locului său de muncă are, cu certitudine, consecințe reale asupra bunăstării sale materiale, precum și bunăstării familiei sale. Prin urmare, revocarea reclamantului constituie o ingerință în dreptul acestuia la respectarea vieții private, în sensul art. 8 din CEDO (Cauza Oleksand Volkov c. Ukraina (Hotărârea din 9 ianuarie 2013, pct. 166-167)).

Făcând referire la Hotărârea nr. 12 din 20 mai 2014 (pct. 45, pct. 48-49 și pct. 51-52) a Curții Constituționale, care reține că totalitatea raporturilor individuale și colective de muncă, controlul aplicării reglementărilor din domeniul muncii, jurisdicția muncii, precum și alte condiții legate nemijlocit de raporturile de muncă sunt reglementate de Codul muncii și alte legi, care vin să detalieze prevederile constituționale. Curtea menționează că, oricum s-ar exercita dreptul la muncă, exigențele și condițiile reglementate în legislația națională urmează a fi respectate de către titularii raporturilor de muncă. Participând la raporturile juridice de muncă, salariatul realizează drepturi și îndeplinește obligații care țin de înfăptuirea activității de muncă, iar drepturile de bază în sfera muncii sunt consfințite în art. 9 Codul Muncii al RM.

Învederează reclamantul că, conform clasificării, contractele individuale de muncă îmbracă forma unor contracte sinalagmatice, în cadrul cărora fiecare dintre părți se obligă reciproc. Astfel, aceste obligații ale părților constau în prestarea și respectarea disciplinei muncii de către salariat, pe de o parte, și remunerarea muncii și asigurarea condițiilor de prestare a muncii de către angajator, pe de altă parte. Caracterul sinalagmatic al contractelor de muncă presupune și dreptul părților de a înceta aceste relații, care, indubitabil, este dominată de principiul legalității, iar temeiurile, condițiile și procedura suspendării sau încetării acestui contract sunt reglementate, în detaliu, de lege (pct. 74-76 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 20 mai 2014). Expresia „prevăzute de lege” implică inter alia faptul că legislația internă trebuie să utilizeze temeni destul de clari pentru a arăta tuturor persoanelor, de o manieră suficient de clară, în ce circumstanțe și în ce condiții autoritățile sunt abilitate să recurgă la măsuri care afectează drepturile lor garantate de CEDO (Cauza C.G. și alții c. Bulgaria (Hotărârea dm 24 aprilie 2008, pct. 39)). în plus, legea trebuie să ofere o anumită garanție împotriva ingerințelor arbitrare din partea autorităților, iar existența unor garanții procedurale specifice este decisivă în acest sens. Garanțiile necesare depind, cel puțin într-o oarecare măsură, de natura și întinderea ingerinței în cauză (Cauza P.G. și J.H. c. Regatul Unit (Hotărârea din 25 decembrie 2001, pct. 46)). Legea nu trebuie să lase la libera opțiune a angajatorului sau a autorității publice decizia de a înceta sau nu unilateral raporturile de serviciu tară a fi stabilite condiții, modalități și criterii clare și precise (Cauza Milojevic și alții c. Serbia (Hotărârea din 30 ianuarie 2016)).

Menționează reclamantul că, în Hotărârea nr. 06 din 3 martie 2016, Curtea Constituțională reține că Legea Supremă, prin art. 43, garantează faptul că orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului. Dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă vizează posibilitatea oricărei persoane de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, în anumite condiții stabilite de către legiuitor. Curtea observă că legislația muncii condiționează încadrarea în câmpul muncii de întrunirea anumitor cerințe,

precum și stabilește situații ale drepturilor salariaților de suspendare și încetare a raporturilor de muncă. Totuși, cele invocate trebuie să aibă o justificare, să fie necesare, să răspundă unui interes general. în același timp, în scopul asigurării stabilității raporturilor de muncă, se prevăd garanții menite să împiedice comportamentul abuziv al angajatorilor, printre care foarte importantă este stricta reglementare a condițiilor de încetare și suspendare a contractului individual de muncă. Curtea observă că legislația muncii condiționează încadrarea în câmpul muncii de întrunirea anumitor cerințe, precum și stabilește situațiile de suspendare și încetare a raporturilor de muncă (pct. 65, pct. 68-70 și pct. 72 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 06 din 3 martie 2016).

Astfel, prin Hotărârea nr. 8 din 11 mai 2015 (pct. 72), Curtea Constituțională a reținut faptul că condițiile de exercitare a dreptului de încetare a contractului individual de muncă sunt susceptibile de a fi modificate, conform necesităților dictate de realitățile societății, fiind, totodată, reglementate uniform de legislație. Or, dreptul la muncă trebuie exercitat în condițiile legii, iar nerespectarea prevederilor legale are, drept consecință, imposibilitatea desfășurării unui gen de activitate sau a ocupării unor anumite funcții.

În susținerea pretențiilor sale, mai menționează reclamantul că, nu este de acord cu ordinul IGP ********** cu privire la încetarea raporturilor de serviciu și îl consideră ilegal, neîntemeiat și susceptibil de a fi anulat.

Reclamantul invocă că, și-a început activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne în anul 2001, îndeplinindu-și serviciul în diferite funcții, iar începând cu data de 06.06.2019 a ocupat funcția de comandant de pluton Cahul, Taraclia, Vulcănești, iar din 04 iunie 2020, conform ordinului IGP **********, a ocupat funcția de ofițer superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „SUD” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, pe perioada asigurării interimatului funcției inspectorului principal Victor Șoimu. Sub aspect juridic, în esență, atestă o suspendare de drept a raporturilor de muncă în contextul funcției exercitate cu caracter permanent.

Comunică faptul că, ordinul IGP ********** „Cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunile subordonate acestuia”, nu i-a fost adus la cunoștință, decât la data de 01.02.2021, la solicitarea expresă a acestuia. Iar în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (3) Codul muncii citate supra, pe toată durata suspendării contractului individual de muncă, drepturile și obligațiile părților, în afară de cele prevăzute la art. 75 alin. (2), continuă să existe dacă prin actele normative în vigoare, prin convențiile colective, prin contractul colectiv și prin cel individual de muncă nu se prevede altfel. Iar din moment ce au dispărut motivele care au determinat suspendarea de drept din funcție a lui Ruslan Dermenji, având în vedere sistarea interimatului funcției inspectorului principal Victor Șoimu, se impunea reîncadrarea reclamantului în funcția publică cu statut special exercitată înainte de suspendare sau, în cazul inexistenței locului de

muncă precedent, la un loc de muncă echivalent, în altă unitate, luând în considerație condițiile și starea familială a acestuia din urmă.

Totodată, susține reclamantul că, conform procesului-verbal nr. *****, i-a fost propusă oferta privind ocuparea funcției vacante de ofițer al Secției patrulare „Chișinău" a Direcției patrulare „Centru" a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, nefiind acceptabilă oferta de către reclamant din mai multe motive obiective, independente unul de celălalt.

Atrage atenția că, funcția de ofițer al Secției patrulare „Chișinău" a Direcției patrulare „Centru" este inferioară funcției de ofițer superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „SUD", precum și funcției de comandant de pluton Cahul, Taraclia, Vulcănești, exercitate anterior suspendării. Susține că în condițiile respective, transferul într-o funcție inferioară ar constitui, în fapt, o retrogradare, ori în conformitate cu art. 24 alin. (2) și art. 58 alin. (1) Legea 288/2016, citate supra, retrogradarea constituie sancțiune disciplinară și se face în legătură cu comiterea de abateri disciplinare grave de către funcționarul public cu statut special. Prin urmare, susține că cert este faptul că oferta înaintată prin procesul-verbal nr. ***** nu a fost una care ar viza o funcție echivalentă, deci nu a fost o ofertă echitabilă, conform standardelor naționale și internaționale și, în consecință, nu a fost una acceptabilă.

Indică reclamantul că, împreună cu familia sa locuiește în mun. Cahul, dispunând de spațiu locativ propriu în localitatea respectivă, precum și de condițiile necesare membrilor familiei sale. Transferarea pentru exercitarea serviciului în altă localitate ar impune închirierea spațiului locativ, precum și alte cheltuieli legate de schimbarea localității de reședință, cheltuieli pe care nu și le poate permite din motive obiective. La îngrijirea fiind soția care se află temporar în concediu de îngrijire a celuilalt copil minor, în vârstă de 1 an, după încetarea concediului urmând obligatoriu să revină, conform legislației, la locul de muncă anterior, situat la fel în mun. Cahul și doi copii minori, unul dintre care frecventează clasa I în mun. Cahul, schimbarea locului de trai indispensabil afectează emoțional și psihologic starea copilului, agravând dificultățile de adaptare la mediul școlar.

Relevă că, atât el cât și familia, sunt strâns legați de mediul de trai și localitatea în care se află, astfel oferta care viza ocuparea unei funcții în Secția patrulare „Chișinău" cu exercitarea acesteia în mun. Chișinău nefiind una acceptabilă din motive obiective.

Consideră reclamantul că, prin încetarea nejustificată și ilegală a raporturilor de serviciu, i-au fost încălcate drepturile civile, în primul rând dreptul la muncă, așa cum este consfințit în art. 43 din Constituția R. Moldova și art. 5-6 Codul Muncii.

Opinează că, pârâtul Ministerul Afacerilor Interne, în calitate de titular al raporturilor de muncă, prin asumarea responsabilităților de angajator, la emiterea actului contestat, era obligat să respecte normele constituționale (art. 43) și legislația muncii, cu particularitățile de rigoare.

Cu referire la respectarea procedurii prealabile subliniază că, Ordinul Inspectoratului General al Poliției **********, i-a fost adus la cunoștință la data de 23.10.2020. Iar în corespundere cu prevederile art.10, art.165 alin.(1) din Codul administrativ, la data de 20.11.2020, s-a adresat Ministerului Afacerilor Interne cu cerere prealabilă, înregistrată cu nr. *****, precum și către Inspectoratul General al Poliției cu nr. *****. Astfel, cererea prealabilă a fost depusă cu respectarea termenului de 30 zile de contestare din momentul comunicării actului administrativ.

Susține că la data de 14.01.2021 (conform avizului de recepție) a primit scrisoarea nr. *****, prin care de către Ministerul Afacerilor Interne a fost notificat despre refuzul de a satisface solicitările expuse în cererea prealabilă și respingerea acesteia ca neîntemeiată, iar drept urmare a înaintat acțiune în instanță.

În partea ce privește încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la locul de muncă, invocă reclamantul că, prevederile art. 90 alin. (1)-(3) Codul muncii, art. 19 alin. (1)-(3) Codul civil, art. 327, art. 328, art. 329 alin. (1) și art. 90 alin. (1), (2) și (4) Codul muncii, pct. 4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 03.10.2005 cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează obligația uneia dintre părțile contractului individual de muncă, de a repara prejudiciul cauzat celeilalte părți.

Reclamantul susține, că se impune obligarea pârâților de a-i achita o despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă (începând cu data emiterii ordinului contestat și până la data emiterii hotărârii judecătorești), într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului (care urmează a fi concretizat, reieșind din datele contabile deținute de către angajator), precum și încasarea altor plăți prevăzute pentru această perioadă.

În partea ce privește prejudiciul moral, invocă că, art. 6 din CEDO stipulează că victima trebuie să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor (Cauza Popovici c. Republica Moldova (Hotărârea din 27 noiembrie 2007, pct. 86-87)).

Susține reclamantul că, prejudiciul moral pretins poate fi atenuat prin încasarea echivalentului în sumă bănească de 10 000 lei, fiind unul justificat și rezonabil, care va asigura o echitate sufletească, pe potriva suferințelor și frustrărilor cauzate, prin lezarea cinstei și demnității, reputației profesionale, formată pe baza mai multor ani de activitate, precum și lipsa de corectitudine, inclusiv juridică, de care a dat dovadă angajatorul față de angajat.

Reclamantul, consideră că, actul administrativ individual contestat este unul abuziv și limitativ în drepturile reclamantului. Or, acesta transgresează principiul legalității, fiind neîntemeiat, emis cu încălcarea prevederilor legii, iar, în ansamblu, contravine art. 8 din CEDO, art. 43, în coroborare cu art. 54 din Constituția Republicii

Moldova. Consecvent, netemeinicia și ilegalitatea ordinului contestat (***** din 22 octombrie 2020) condiționează anularea acestuia.

Cere reclamantul Dermendji Ruslan întoarcerea executării actului administrativ individual contestat - Ordinul IGP **********; anularea actului administrativ individual - Ordinul IGP ********** cu privire la încetarea raporturilor de serviciu al inspectorului superior; încasarea din contul pârâtului - Ministerul Afacerilor Interne a RM și Inspectoratul General al Poliției, în mod solidar, în beneficiul reclamantului a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu data emiterii ordinului contestat și până la data emiterii hotărârii judecătorești, într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului, precum și a altor plăți prevăzute pentru această perioadă; încasarea din contul pârâtului - Ministerul Afacerilor Interne a RM și Inspectoratul General al Poliției, în mod solidar, în beneficiul reclamantului, a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei; încasarea din contul pârâților - Ministerul Afacerilor Interne a RM și Inspectoratul General al Poliției, în mod solidar, în beneficiul reclamantului, a cheltuielilor de judecată (cheltuieli de asistență juridică) aferente judecării prezentei cauze.

La 16 aprilie 2021, Ruslan Dermendji a depus o acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, încasarea plăților salariale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.3-96 vol. II).

În motivarea acțiunii reclamantul, a invocat că, prin cererea din data 02.06.2020, adresată Inspectoratului General al Poliției, a solicitat, în legătură cu schimbările survenite în statele de organizare, să fie numit în funcția de ofițer superior (pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior ȘOIMU Victor Victor) al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „SUD” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI. Din 04.06.2020, conform ordinului IGP *****, a ocupat funcția de ofițer superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „SUD” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, pe perioada asigurării interimatului funcției inspectorului principal Victor Șoimu.

Indică că, prin ordinul IGP ********** cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunilor subordonate acestuia, la pct. 5 s-a stabilit: ”A numi, în legătură cu schimbările survenite în statele de organizare ale Inspectoratului General al Poliției, aprobate prin Ordinul MAI nr. ***** pe inspectorul superior DERMENJI Ruslan Ion (*****), ofițer superior (pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior ȘOIMU Victor Victor) al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „SUD” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, eliberându-l din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare „SUD” a Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI.

Susține reclamantul că, Ordinul IGP **********, nu i-a fost adus la cunoștință, iar la 22.10.2020, prin ordinul IGP *****, au fost încetate raporturile de serviciu. Acest act administrativ, printre altele, face referire, sumar, la Ordinul IGP **********, care nu i-a fost cunoscut. Astfel, la 06.01.2021 a înaintat o cerere, prin care a solicitat eliberarea din dosarul personal a ordinului prin care a fost numit în funcția de ofițer superior al Serviciului Cahul, Taraclia, Vulcănești al DP „SUD" a INSP.

Relevă că, la data de 08.02.2021, la solicitarea sa, i-a fost comunicat ordinul IGP **********, iar la data de 02.03.2021, s-a adresat Ministerului Afacerilor Interne cu cerere prealabilă, înregistrată cu nr. *****. La aceeași dată, reclamantul a înregistrat la Inspectoratul General al Poliției o cerere similară, cu nr. *****. Prin scrisoarea nr. ***** (recepționată, conform avizului de recepție, la 11.03.2021), Ministerul Afacerilor Interne l-a notificat privind înregistrarea cererii sale și transmiterea acesteia conform competenței către IGP al MAI. Ulterior, de la IGP, a primit scrisoarea nr. ********** din 15.03.2021 (recepționată, conform avizului de recepție la 17.03.2021). Ca urmare a nesatisfacerii cererii prealabile a fost nevoit de a deferi cauza justiției.

Astfel, în susținerea pretențiilor sale, menționează că nu este de acord cu ordinul IGP ********** cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunilor subordonate acestuia, îl consideră ilegal, neîntemeiat și susceptibil de a fi anulat, în partea ce ține de eliberarea inspectorului superior Ruslan DERMENJI din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare „SUD" a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI.

Punctează că, prin cererea din 02.06.2020, adresată Inspectoratului General al Poliției, a solicitat ca, în legătură cu schimbările survenite în statele de organizare, să fie numit în funcția de ofițer superior (pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior Șoimu Victor Victor) al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „SUD" a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, neenunțând alte solicitări, decât cea de numire în funcția prenotată.

Învederează că, nu și-a exprimat acordul la alte acțiuni ce îl vizează în contextul respectivei proceduri administrative, decât acordul de procesare a datelor cu caracter personal, stocate în sistemul informațional „Colaborator" și dosarul personal.

Invocă că, art. 81 alin. (1) Codul muncii, stabilește 3 categorii de circumstanțe, care justifică încetarea contractului individual de muncă: circumstanțele ce nu depind de voința părților (enunțate la art.82, 305 și 310 Codul muncii), circumstanțe ce implică acordul scris al părților (conform art. 821 Codul muncii) și circumstanțe de încetare a raporturilor de muncă la inițiativa uneia dintre părți (demisia și concedierea salariatului, enunțate, respectiv, la art. 85 și 86 Codul muncii).

Susține reclamantul că, în speță cu certitudine lispește acordul scris al părților pentru încetarea contractului individual de muncă și nici circumstanțele de încetare ale raporturilor de muncă la inițiativa uneia dintre părți (demisia sau concedierea salariatului), nu se regăsesc în cazul dat.

Prin urmare, constată reclamantul cu certitudine că, cererea prenotată nu a constituit și nici nu putea constitui bază pentru eliberarea sa din funcția deținută, așa cum menționează ordinul IGP **********. Or, invocând cererea din 02.06.2020 drept bază pentru emiterea respectivului act administrativ, autoritatea administrativă nu poate emite acte administrative, ale căror efecte nu sunt cuprinse de cererea persoanei, cu atât mai mult, în lipsa unui suport legal în acest sens.

Menționează reclamantul că, în jurisprudența CtEDO se statuează faptul că legea nu trebuie să lase la libera opțiune a angajatorului sau a autorității publice decizia de a înceta sau nu unilateral raporturile de serviciu fără a fi stabilite condiții, modalități și criterii clare și precise (Cauza Milojevic și alții c. Serbia (Hotărârea din 30 ianuarie 2016)).

Remarcă că eliberarea sa din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare „SUD” al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI, a fost dispusă în lipsa unui temei juridic, precum și în lipsa consimțământului său. În consecință, încetarea raporturilor de muncă a acestuia, în contextul funcției deținute de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare „SUD” al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI, nu a avut loc în baza acordului părților (angajatorului și angajatului), ci a fost dispusă unilateral și abuziv de către angajator, fără vreun temei.

Susține că, angajatorul a dispus încetarea raporturilor de muncă cu angajatul, făcând, în acest sens, referire la cererea depusă de către acesta, ca bază a deciziei luate. Or, în condițiile în care cererea prenotată nu menționează nimic despre vreo intenție de a demisiona, iar alte motive de încetare a raporturilor de muncă, potrivit cadrului legislativ existent, lipsesc cu desăvârșire, cert este că eliberarea sa din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare „SUD” al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI, așa cum menționează ordinul IGP **********, a fost ilegală și abuzivă, prejudiciind grav drepturile și interesele legitime, dar și transgresând efectiv principiile fundamentale și garanțiile naționale și convenționale care vizează dreptul persoanei la muncă, așa cum este notat în actele citate supra.

În ceea ce privește calitatea și statutul de angajat în perioada de după 04.06.2020, menționează că, sub aspect juridic, în esență, se atestă o suspendare de drept a raporturilor de muncă în contextul funcției exercitate cu caracter permanent. Or, începând cu data de 06.06.2019, a ocupat funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești în mod permanent, iar în funcția de ofițer superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „SUD” al Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI a fost numit, conform

ordinului IGP **********, doar pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior ȘOIMU Victor Victor, adică exclusiv temporar. La acest capitol, notează faptul că, ordinul IGP ********** „Cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunile subordonate acestuia” nu a fost adus la cunoștința subsemnatului, decât la data de 08.02.2021, la solicitarea expresă a reclamantului.

Susține că, în speță sunt aplicabile prevederile art. 75 alin. (3) Codul muncii, care stabilesc că, pe toată durata suspendării contractului individual de muncă, drepturile și obligațiile părților, în afară de cele prevăzute la art. 75 alin. (2), continuă să existe, dacă prin actele normative în vigoare, prin convențiile colective, prin contractul colectiv și prin cel individual de muncă nu se prevede altfel. Or, din moment ce au dispărut motivele care au determinat suspendarea de drept din funcție a lui Ruslan Dermenji, având în vedere sistarea interimatului funcției inspectorului principal Victor Șoimu, se impune reîncadrarea Ruslan Dermenji în funcția publică cu statut special exercitată înainte de suspendare.

Indică reclamantul că, nu a dat acordul pentru încetarea definitivă a raporturilor de muncă în cadrul funcției de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești, exercitate în mod permanent, precum și nici nu a intervenit vreun temei legal care să justifice încetarea acestor raporturi de muncă fără acordul salariatului, referindu-se la art. 81 alin.(3) din Codul muncii.

Notează că ordinul IGP ********** nu face referire la pct. 13 subpct. 14) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin HG nr. 547 din 12.11.2019. Norma invocată prevede doar că șeful IGP exercită următoarele atribuții: în aplicarea legii, emite ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine, asigurând controlul executării acestora.

Prin prisma prevederilor imperative, notate la art. 81 alin. (3) Codul muncii, din moment ce este cerută expres referirea exactă și cât se poate de concretă la norma legală, temeiul invocat în actul angajatorului de încetare a contractului individual de muncă nu poate cuprinde doar trimiteri la prevederile cele mai vagi vizând obligativitatea generală a dispozițiilor șefului pentru personalul aflat în subordinea acestuia. Ordinul contestat susține că, face referire la prevederile Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin HG nr. 547 din 12.11.2019, care este, conform ierarhiei actelor normative naționale, un act subordonat legii.

Cu referire la respectarea procedurii prealabile, reclamantul subliniază că, a adresat Ministerului Afacerilor Interne o cerere prealabilă, înregistrată cu nr. *****. La aceeași dată, a înregistrat la Inspectoratul General al Poliției o cerere similară, cu nr. *****. Astfel, cererea prealabilă a fost depusă la autoritatea emitentă cu respectarea termenului de 30 zile de contestare din momentul comunicării actului administrativ. Atrage atenția că, prevederile invocate de către autoritatea emitentă pe marginea cererii prealabile a actului administrativ contestat, drept temei juridic nu

sunt valabile și, respectiv, nu sunt aplicabile pentru reglementarea raporturilor juridice în speță, sunt false și neîntemeiate cele invocate în scrisoarea IGP nr. ********** din 15.03.2021, precum că Legea contenciosului administrativ nr. 793- XIV din 10.02.2000 ar fi fost actul legislativ în vigoare la momentul emiterii ordinului IGP **********. Or, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000 a fost abrogată la 01.04.2019, iar ordinul vizat în cererea prealabilă a fost emis mai târziu - la 04.06.2020 și, deci, nu cădea sub incidența prevederilor legii invocate. Făce trimitere la prevederile art. 118 alin. (1)-(3) din Codul administrativ. Or, în lipsa unei astfel de operațiuni administrative de motivare, actul administrativ, inclusiv scrisoarea IGP nr. ********** din 15.03.2021, este nefondat, contrar legii și susceptibil de a fi anulat.

Cu referire la întoarcerea executării actului administrativ individual contestat, reclamantul făcând trimitere la prevederile legale din art.189 alin.(1), art. 214 alin. (1), (2), (4) și (6), art. 172 alin. (2), art. 214 alin. (6) din Codul administrativ, susține că, la caz se constată existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil - Ordinul IGP **********, în partea ce ține de eliberarea inspectorului superior Ruslan Dermenji din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare „SUD" al Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI, or, atât temeiul legal invocat în actul administrativ contestat (care nu este decât unul vag și abstract), cât și norma legală invocată drept răspuns la cererea prealabilă (care nu este nici una valabilă, și nici una aplicabilă), denotă lipsa unui temei juridic consistent pentru decizia contestată (de eliberare a reclamantului din funcția deținută anterior), iar, prin consecință, denotă și o lipsă a unei motivări satisfăcătoare în acest sens. Circumstanțele cauzei denotă și prezența celuilalt motiv legal care impune solicitarea de suspendare a executării actului administrativ contestat, anume - existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Or, în consecința deciziei ilegale și abuzive, a fost eliberat din funcția deținută și la momentul actual este în afara câmpului muncii, privat de posibilitatea de a munci în domeniul profesional ales și de a se realiza sub aspect profesional.

Cu privire la prejudiciul moral pretins prin încasarea echivalentului în sumă bănească de 5 000 lei, reclamantul susține că este unul justificat și rezonabil, care va asigura o echitate sufletească, pe potriva suferințelor și frustrărilor cauzate, prin lezarea cinstei și demnității, reputației profesionale, formată pe baza mai multor ani de activitate, precum și lipsa de corectitudine, inclusiv juridică, de care a dat dovadă angajatorul față de angajat.

Referitor la încasarea costurilor și cheltuielilor de judecată reține reclamantul că, în vederea compensării prejudiciilor, costurilor și cheltuielilor de judecată, urmează a fi stabilit faptul dacă acestea au fost necesare, realmente angajate și rezonabile în cuantum (Cauza Nilsen and Johnsen c. Norway (Hotărârea din 25

noiembrie 1999, pct. 62); Cauza Pasted and Others c. Republica Moldova (Hotărârea din 15 iunie 2004, pct. 45)). Solicită reclamantul încasarea din contul pârâților a cheltuielilor legate de contestarea eliberării din serviciu. Actele confirmative ale cheltuielilor menționate vor fi prezentate instanței ulterior.

Concluzionând, consideră reclamantul, că actul administrativ individual contestat este unul abuziv și limitativ în drepturi. Or, acesta transgresează principiul legalității, fiind neîntemeiat, emis cu încălcarea prevederilor legii, iar, în ansamblu, contravine art. 8 din CEDO, art. 43, în coroborare cu art. 54 din Constituția R. Moldova. Consecvent, netemeinicia și ilegalitatea ordinului contestat (ordinul IGP **********) condiționează anularea acestuia.

Cere reclamantul, Dermendji Ruslan: întoarcerea executării actului administrativ individual contestat - Ordinul IGP **********, în partea ce ține de eliberarea inspectorului superior Ruslan Dermenji din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare „SUD" al Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI; anularea actului administrativ individual - Ordinul Inspectoratului General al Poliției **********, în partea ce ține de eliberarea inspectorului superior Ruslan Dermenji din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare „SUD" al Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI; încasarea din contul pârâtului - Ministerul Afacerilor Interne a RM și Inspectoratul General al Poliției, în mod solidar, în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral în mărime de 5 000 (cinci mii) lei; încasarea din contul pârâților - Ministerul Afacerilor Interne a RM și Inspectoratul General al Poliției, în mod solidar, în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată (cheltuieli de asistență juridică), aferente judecării prezentei cauze.

Prin încheierea protocolară consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată din 26 iulie 2021, cauzele au fost conexate pentru examinare într-o singură procedură (f.d.98-99 vol. I).

La data 22.09.2023, reclamantul Dermendji Ruslan a depus cerere de concretizare a cerințelor și argumentelor invocate (f.d.126-146 vol. I), solicitând: anularea actelor administrative individuale ordinul IGP **********, în partea ce ține de eliberarea inspectorului superior Ruslan Dermenji din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcanești al batalionului de patrulare „Sud" al Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției și ordinului IGP ********** cu privire la încetarea raporturilor de serviciu al inspectorului superior Ruslan Dermenji; încasarea din contul pârâtului, Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul reclamantului a unei plății pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu data 22.10.2020 și până la data emiterii hotărârii judecătorești, precum și a altor plăți prevăzute pentru această perioadă; încasarea din contul pârâtului, Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul reclamantului, a prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei; încasarea din contul

pârâtului, Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată (cheltuieli de asistență juridică) aferente judecării prezentei cauze, în mărime de 7 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 12 decembrie 2023, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ruslan Dermenji împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** cu privire la procedurile de personal în privința angajaților IGP în partea ce ține de eliberarea inspectorului superior Ruslan Dermenji din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare „Sud" al INSP al IGP, anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** cu privire la încetarea raporturilor de serviciu al inspectorului superior Ruslan Dermenji, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a unei plăți pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă începând cu 22.10.2020 și până la data emiterii hotărârii judecătorești, precum și altor plăți prevăzute pentru această perioadă, repararea din contul Inspectoratului General al Poliției a prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 7 000 lei.

În dezacord cu soluția primei instanțe, la data de 14.12.2023, avocatul Ungurean Ivan, în interesele apelantului Dermenji Ruslan a depus apel nemotivat, iar la data de 04.07.2024 a fost depusă motivarea apelului, prin care s-a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, în sensul în care aceasta a fost formulată.

Art. 236 Cod administrativ prevede expres că, instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Consecvent, Colegiul reține că, cererea de apel înaintată de Dermenji Ruslan a fost depusă în interiorul termenului legal prevăzut în acest sens de legislator, conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care apelantul își întemeiază solicitările.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care aceasta urmează a fi judecată în fond.

Prin cererea de apel înaintată, apelantul a reiterat poziția expusă prin cererea de chemare în judecată, invocând că, prima instanță eronat a conchis asupra netemeiniciei revendicărilor formulate în acțiune.

Notează că, în susținerea soluției sale, instanța a reținut arbitrar că, în realitate a avut loc un transfer temporar al său în funcția de ofițer superior, instanța menționând că, prin cererea depusă la 02.06.2020, Ruslan Dermenji nu a solicitat transferul în altă funcție, ci numirea sa în funcția temporar vacantă, or, conform art. 33 alin. (2) din Legea nr. 288/2016, transferul funcționarului public cu statut special se face într-o funcție echivalentă cu cea deținută sau într-o funcție de nivel inferior, la cererea scrisă a funcționarului.

Opinează că, instanța de fond a ignorat complet faptul că, anterior datei de 04.02.2020, Ruslan Dermenji a ocupat permanent funcția de comandant de pluton Cahul, Taraclia, Vulcănești, iar în funcția de ofițer superior al serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare ”SUD” al INSP, a fost numit temporar, pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul principal, Victor Șoimu și corespunzător, se impune la caz revenirea angajatului în funcția anterior deținută permanent.

Astfel, precizează că, prin Ordinul IGP nr. ***** cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunilor subordonate acestuia, la pct. 5 a stabilit: ”A numi, în legătură cu schimbările survenite în statele de organizare ale IGP, aprobate prin Ordinul MAI nr. ***** pe inspectorul superior Dermenji Ruslan Ion (*****), ofițer superior (pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior, Victor Șoimu al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare SUD a INSP al IGP al MAI, eliberându-l din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare SUD al Inspectoratului național de patrulare al IGP al MAI RM.

Remarcă că, din moment ce au dispărut motivele care au determinat suspendarea de drept din funcție a subsemnatului, având în vedere sistarea interimatului funcției inspectorului principal Victor Șoimu, se impunea reîncadrarea apelantului Ruslan Dermenji, în funcția publică cu statut special, exercitată înainte de suspendare, sau, în cazul inexistenței locului de muncă precedent, la un loc de muncă echivalent, în altă unitate, luând în considerație condițiile și starea familială a acestuia.

Reiterează că, prin Ordinul nr. *****, a fost numit în funcția temporar vacantă, pentru o perioadă determinată, până la încetarea interimatului exercitat de Șoimu Victor, instanța concluzionând eronat că, în circumstanțele expuse, în mod justificat a fost dispusă eliberarea din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești al batalionului de patrulare SUD a reclamantului, fiind admisă la caz o eroare gravă, or, inspectorul principal Victor Șoimu nu a ocupat funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești, ci este funcția pe care a ocupat-o permanent reclamantul Dermenji Ruslan.

Prin urmare, numirea temporară a lui Ruslan Dermenji în funcția ocupată de Victor Șoimu pe perioada lipsei acestuia din urmă, nu poate constitui temei de eliberare a reclamantului din funcția ocupată de către acesta cu caracter permanent.

Consideră că, sânt irelevante la caz prevederile art. 38 alin. (1) lit. d) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, pe care instanța de fond și-a întemeiat concluzia, or, aceste dispoziții pot fi raportate la cazul de încetare a ocupării de către Dermenji Ruslan a funcției temporare, acestea însă ne fiind aplicabile pentru eliberarea din funcția pe care acesta o ocupa permanent.

De asemenea, punctează că, instanța a reținut că, înainte de eliberarea din funcție, reclamantului i s-a propus, reieșind din disponibilitatea funcțiilor vacante în cadrul Inspectoratului național de securitate publică, funcția de Ofițer al Secției de patrulare ”Chișinău” a Direcției patrulare ”Centru”, sau posibilitatea de a identifica individual o altă funcție, în altă subdiviziune a IGP – propunere pe care ultimul nu a acceptat-o, instanța concluzionând că, ordinul nr. ***** este legal în fond, emis cu respectarea condițiilor de legalitate și valabilitate, stabilite de lege.

Comunică în acest sens, că, funcția vacantă propusă conform procesului-verbal nr. ***** – ofițer al Secției patrulare ”Chișinău”, este una inferioară, fapt ce ar constitui o retrogradare, astfel încât, funcția vacantă propusă nu era una echivalentă celei anterior deținute, ne fiind una echitabilă.

Învederează de asemenea că, împreună cu familia sa, domiciliază în or. Cahul, dispunând de spațiu locativ propriu în localitatea respectivă, precum și de condiții necesare pentru membrii familiei, iar transferul pentru exercitarea serviciului în altă localitate, ar impune necesitatea închirierii unui spațiu locativ, precum și alte cheltuieli suplimentare, pe care ultimul nu și le poate permite.

Precizează că, la îngrijirea sa sunt soția și 2 copii minori, schimbul locului de trai fiind de natură să afecteze emoțional și psihologic starea acestora.

De asemenea, menționează că, soția se află în concediu de îngrijire a copilului minor de 1 an, iar după încetarea acestuia, urmează să revină la serviciu, care de asemenea se află în Cahul.

Specifică că, în acea perioadă, erau cu siguranță 4-5 funcții echivalente libere de ofițer superior, care însă nu i-au fost propuse, chiar dacă acesta urma să revină în funcția sa de comandant de pluton.

În ordinea de idei descrisă, consideră oportună admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Fiind notificat despre cererea de apel depusă de Ruslan Dermenji, intimatul Inspectoratul General al Poliției, prin referința depusă la data de 29.11.2024, a solicitat respingerea apelului și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

Reprezentantul intimatului Ministerul Afacerilor Interne, prin referința depusă la data de 02.12.2024, a pledat pentru respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărârii primei instanțe fără modificări.

În ședința de judecată, reprezentantul intimatului Inspectoratul General al Poliției, Alexandra Gaidac, a susținut integral argumentele invocate în referință și a solicitat respingerea apelului, în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate.

Apelantul Dermenji Ruslan și reprezentantul acestuia, avocatul Ungurean Ivan, precum și reprezentantul intimatului Ministerul Afacerilor Interne, în ședință nu au fost prezenți, Colegiul considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora, procedura de citare legală fiind respectată.

Audiind explicațiile participantului prezent la proces, studiind materialele cauzei şi analizând argumentele apelului prin prisma actelor şi circumstanţelor cauzei, raportate la dispozițiile legale incidente cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră apelul admisibil, însă neîntemeiat, acesta urmând a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169-171.

În acord cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.

Conform practicii CEDO, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Instanța de apel remarcă că, potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, prevede expres că, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În corespundere cu art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau

întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. (2) Decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Art. 11 Cod administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În corespundere cu art. 206 Cod Administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Potrivit normei juridice înserate la art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar art. 93 alin. (1) Cod Administrativ statuează că, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Colegiul mai indică că, potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art. 208 Cod administrativ, (1) În cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

În acord cu art. 162 Cod Administrativ, (1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

Totodată, în acord cu art. 209 Cod Administrativ, (1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, Colegiul constată următoarea stare de fapt:

La data de 02.06.2020, inspectorul superior Dermenji Ruslan Ion a depus o cerere de numire în funcția de ofițer superior (pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior Șoimu Victor Victor) al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „Sud” a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI (f.d.1 dosar administrativ).

Prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.*****, Dermenji Ruslan Ion a fost numit, în legătură cu schimbările survenite în statele de organizare ale Inspectoratului General al Poliției, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 197/2020, în funcția de ofițer superior (pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior Șoimu Victor Victor) al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „Sud” a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI, fiind eliberat din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia Vulcănești al batalionului de patrulare Sud al INSP (f.d.2 dosar administrativ).

Din actele cauzei se mai reține că, la 16.10.2020, inspectorul principal Șoimu Victor Victor, a depus cerere privind sistarea asigurării interimatului funcției de șef a Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „Sud” a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI, de la 26.10.2020 (f.d.3 dosar administrativ).

Prin ordinul nr. *****0, a fost sistată asigurarea interimatului funcției șef al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „Sud” a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI (f.d.4 dosar administrativ), iar prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției ***** raportul de serviciu al inspectorului superior Dermenji Ruslan Ion a încetat în temeiul art.38 alin.(1) lit. d) (după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu sau în cazul reîncadrării unui alt funcționar public cu statut special în locul său înainte de expirarea perioadei pentru funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (f.d.6-7 dosar administrativ).

Colegiul atestă că, la 20.11.2020, Ruslan Dermenji a depus cererea prealabilă înregistrată cu nr. *****20 prin care a solicitat anularea ordinului IGP nr. ***** (f.d.10-18 dosar administrativ).

Prin răspunsul IGP nr. *****-*****, cererea prealabilă a fost respinsă (f.d.24 dosar administrativ).

Totodată, prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. *****, în temeiul art. 168 Cod administrativ, cererea prealabilă a fost respinsă (f.d.39, vol.1).

La data de 12.02.2021, Ruslan Dermenji a depus acțiune în instanța de judecată, solicitând anularea ordinului ***** (f.d.3-21, vol.1).

La data de 02.03.2021, Ruslan Dermenji a înregistrat cererea prealabilă, prin care și-a exprimat dezacordul cu ordinul IGP **********, în partea ce ține de eliberarea sa din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia Vulcănești al batalionului de patrulare Sud al INSP (f.d.31, vol.2).

Prin răspunsul nr. **********, reclamantul a fost informat că cererea prealabilă urma să fie depusă într-un termen de 30 zile de la comunicare, în corespundere cu art. 17 al Legii contenciosului administrativ (f.d.44, vol.2).

Nefiind de acord cu răspunsul primit, Ruslan Dermenji, la 16.04.2021 a promovat o altă acțiune în instanța de judecată, solicitând anularea ordinului IGP *****, în partea ce ține de eliberarea sa din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia Vulcănești al batalionului de patrulare Sud al INSP (f.d.3-26 vol.2) – acțiunile fiind conexate pentru examinare într-un singur proces.

Astfel, prin acțiunea concretizată pe parcurs, în final, reclamantul Dermenji Ruslan a înaintat următoarele revendicări:

- anularea actelor administrative individuale: Ordinul IGP **********, în partea ce ține de eliberarea inspectorului superior Ruslan Dermenji din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcanești al batalionului de patrulare „Sud" al Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției și Ordinul IGP ********** cu privire la încetarea raporturilor de serviciu al inspectorului superior Ruslan Dermenji;
- încasarea din contul pârâtului Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul său, a unei plăți pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu data 22.10.2020 și până la data emiterii hotărârii judecătorești, precum și a altor plăți prevăzute pentru această perioadă;
- încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției, în beneficiul său, a prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei; și
- compensarea cheltuielilor de judecată (cheltuieli de asistență juridică) aferente judecării prezentei cauze, în mărime de 7 000 lei.

Investită cu examinarea cauzei, prima instanță a conchis asupra netemeiniciei revendicărilor formulate de către reclamant, acțiunea fiind respinsă.

Ne fiind de acord cu soluția primei instanțe, Dermenji Ruslan a contestat-o cu apel, invocând argumentele enumerate mai sus.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Inițial, Colegiul reține că, în cadrul examinării cauzei, intimații/pârâții au invocat inadmisibilitatea acțiunii înaintate de Dermenji Ruslan, considerând că, ordinul IGP 253ef din 02.06.2020, a fost contestat cu omiterea termenului de depunere a cererii prealabile.

În acest sens, Completul judiciar punctează că, potrivit acțiunii depuse, reclamantul a indicat că, la numirea sa în funcția de ofițer superior al Serviciului

patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „Sud” a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior Șoimu Victor Victor, nu fost informat despre eliberarea sa din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia Vulcănești al batalionului de patrulare Sud al INSP, menționând astfel că, ordinul ***** nu i-a fost adus la cunoștință, considerând că numirea realizată, este un transfer temporar.

Instanța de fond, reieșind din faptul că, la actele cauzei nu se reține dovada comunicării actului administrativ individual reclamantului Ruslan Dermenji, chiar dacă acesta a început exercitarea noilor atribuții în funcția nou-deținută, a apreciat că, aceste circumstanțe nu confirmă că ultimul a cunoscut și despre eliberarea sa din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia Vulcănești al batalionului de patrulare Sud al INSP.

De asemenea, instanța de fond a notat că, Ordinul ********** a fost comunicat reclamantului la 01.02.2021, cererea prealabilă fiind depusă la 02.03.2021, în interiorul termenului prevăzut de art. 165 Cod administrativ, astfel acțiunea sub acest aspect este admisibilă.

În aceeași ordine de idei, instanța de fond a concluzionat inclusiv și asupra depunerii acțiunii în instanță cu respectarea termenului legal, stabilit expres de art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, care statuează că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Or, decizia finală la cererea prealabilă prin care s-a contestat Ordinul *****, a fost recepționată de către destinatar la data de 14.01.2021 (f.d.29 dosar administrativ), iar acțiunea a fost depusă la 12.02.2021.

Subsecvent, Colegiul remarcă că, răspunsul la cererea prealabilă ce ține de contestarea ordinului *****, a fost emis la 15.03.2021, acțiunea în instanță fiind depusă la 15.04.2021, termenul de adresare în instanță fiind respectat.

Cu referire la fondul cauzei, Colegiul reține că, prin acțiunea depusă, Dermenji Ruslan contestă legalitatea Ordinului IGP **********, în partea ce ține de eliberarea sa din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcanești al batalionului de patrulare „Sud” al Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției și a Ordinului IGP ********** cu privire la încetarea raporturilor de serviciu.

Instanța de apel atestă că, începând cu data de 06.06.2019, Dermenji Ruslan a ocupat funcția de comandant de pluton Cahul, Taraclia, Vulcănești.

După cum s-a stabilit anterior, la data de 02.06.2020, inspectorul superior Dermenji Ruslan Ion a depus cerere de numire în funcția de ofițer superior (pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior Șoimu Victor Victor) al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare

„Sud” a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI (f.d.1 dosar administrativ).

Actele cauzei mai denotă că, prin Ordinul șefului Inspectoratul General al Poliției nr.*****, Dermenji Ruslan Ion a fost numit, în legătură cu schimbările survenite în statele de organizare ale Inspectoratului General al Poliției, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 197/2020, în funcția de ofițer superior (pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior Șoimu Victor Victor) al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „Sud” a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI, acesta fiind eliberat din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia Vulcănești al batalionului de patrulare Sud al INSP (f.d.2 dosar administrativ).

Completul judiciar relevă că, prin ordinul nr. *****0, a fost sistată asigurarea interimatului funcției șef al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „Sud” a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI (f.d.4 dosar administrativ).

Subsecvent, potrivit procesului-verbal nr. *****, reieșind din disponibilitatea funcțiilor vacante în cadrul Inspectoratului național de securitate publică la data de 16.10.2020, reclamantului/apelantului Ruslan Dermenji i s-a propus funcția de ofițer al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică al Inspectoratului General al Poliției sau posibilitatea de a identifica individual o altă funcție în altă subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, cu condiția realizării transferului până la 23.10.2020.

Instanța de apel constată că, reclamantul/apelant și-a exprimat dezacordul de a fi numit în funcția respectivă, fapt consemnat de ultimul în procesul-verbal enunțat (f.d.5 verso dosar administrativ).

Astfel, în circumstanțele descrise, a fost emis Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției *****, prin care, raportul de serviciu al inspectorului superior Dermenji Ruslan Ion a încetat în temeiul art.38 alin.(1) lit. d) al Legii 288/2016, după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu sau în cazul reîncadrării unui alt funcționar public cu statut special în locul său înainte de expirarea perioadei pentru funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (f.d.6-7 dosar administrativ).

Colegiul învederează că, potrivit Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, noțiunea de *funcționar public cu statut special*, este definită ca fiind persoana angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autoritățile administrative sau instituțiile din subordinea acestuia, care deține grade speciale și exercită sarcini ce țin de competenta entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare.

În accepțiunea art. 31 al Legii 288/2016, raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special, apare la data numirii persoanei în funcţie în condiţiile prezentei legi.

Cu referire la cazul dedus judecății, Completul judiciar punctează că, prin cererea depusă la 02.06.2020, Ruslan Dermenji a solicitat numirea în funcția de ofițer superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „Sud” a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI, pe perioada asigurării interimatului funcției de către inspectorul superior, Șoimu Victor Victor.

Corespunzător, prin ordinul nr. *****, Ruslan Drmenji a fost numit, în funcția temporar vacantă, pentru o perioadă determinată, până la încetarea interimatului exercitat de Șoimu Victor.

În acest context, Colegiul consideră că, prima instanță corect a indicat că, în circumstanțele reliefate supra, în mod justificat a fost dispusă eliberarea lui Dermenji Ruslan din funcția de comandant al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcanești al batalionului de patrulare „Sud” al Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, or, acesta din urmă a ocupat funcția respectivă temporar.

Colegiul menționează de asemenea că, alegațiile reclamantului/apelant referitoare la transferul său temporar în funcția de ofițer superior, nu pot fi reținute ca fiind plauzibile, or, potrivit cererii din 02.06.2020, Ruslan Dermenji nu a solicitat transferul în altă funcție, dar numirea sa în funcția temporar vacantă.

Instanța de apel notează în acest sens că, conform art. 33 alin. (2) din Legea 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, transferul funcţionarului public cu statut special, se face într-o funcţie echivalentă cu cea deţinută sau într-o funcţie de nivel inferior, la cererea scrisă a funcţionarului.

Pe cale de consecință, instanța de fond corect a constatat că ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. *****, a fost emis în corespundere cu normele de drept, la cererea reclamantului, careva temeiuri de anulare a acestuia ne fiind stabilite.

Colegiul subliniază că, în virtutea reglementărilor statuate expres la art. 38 alin. (1) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special încetează: d) după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu sau în cazul reîncadrării unui alt funcţionar public cu statut special în locul său înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea sa din funcție.

Alin. (3) al aceluiași articol, stipulează că, încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)–e), m)–s), v) și w), are loc în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor.

În lumina celor relevate supra, raportând prevederile legale citate la circumstanțele de fapt ale cauzei, Colegiul va reitera concluzia primei instanțe, potrivit căreia, Ordinul Inspectoratului General al Poliției **********, prin care a fost încetat raportul de serviciu cu Ruslan Dermenji, a fost emis ca rezultat al reîncadrării lui Șoimu Victor în funcția anterior deținută, în acest sens fiind reținut

Ordinul nr. *****0 prin care a fost sistată asigurarea interimatului funcției de șef al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „Sud” a Inspectoratului național de securitate publică al IGP al MAI.

În aceeași ordine de idei, Colegiul atrage atenția inclusiv asupra faptului că, înainte de eliberarea din funcție, reclamantului/apelantului Ruslan Dermenji, reieșind din disponibilitatea funcțiilor vacante în cadrul Inspectoratului național de securitate publică, i s-a propus funcția de ofițer al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului național de securitate publică al Inspectoratului General al Poliției sau posibilitatea de a identifica individual o altă funcție în altă subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției – această ofertă fiind refuzată.

Corespunzător, instanța de fond corect a conchis că, Ordinul *****, de asemenea este legal, or, acesta a fost emis cu respectarea condițiilor de legalitate/ valabilitate stabilite de lege, fiind motivat și conținând informații obligatorii impuse de lege, ne fiind posibilă anularea acestuia pe temeiuri formale și în lipsa unui suport probant, din care să se rețină ilegalitatea acestuia.

Prin urmare, instanța de fond corect a dispus respingerea acțiunii în această parte, reclamantul/apelant eșuând probarea prin prisma art. 93 Cod administrativ a ilegalității actelor administrative individuale contestate.

Cu referire la cerința privind încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a unei plăți pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 22.10.2020 și până la data emiterii hotărârii judecătorești, precum și altor plăți prevăzute pentru această perioadă, repararea din contul Inspectoratului General al Poliției a prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei, instanța de judecată constată că acestea sunt pretenții subsecvente celor ce vizează anularea actelor de eliberare din funcție, și corespunzător, urmează soarta cerinței de bază, fiind respinse ca neîntemeiate, iar reieșind din faptul că acțiunea depusă de Ruslan Dermenji a fost respinsă, a fost respinsă inclusiv și cerința cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată din contul pârâților.

În acest context, Colegiul reține că, în conținutul actului judecătoresc supus apelului, instanța de fond a argumentat cursul logic al soluției, reflectând în hotărâre motivele concluziilor sale.

Prin prisma acestor raționamente, Completul judiciar concluzionează că, la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor apelantului fiind demonstrată, iar argumentele invocate de către ultimul, poartă caracter pur formal.

Astfel, având în vedere că, hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele apelantului sânt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul și a menține hotărârea primei instanțe, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui *Ruslan Dermenji.*

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 decembrie 2023 în cauza civilă la acțiunea înaintată de Ruslan Dermenji împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, încasarea plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecare a cauzei.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele completului,
Judecător **Victoria Sîrbu**

Judecător **Andrei Caşcaval**

Judecător **Angela Braga**